

[Chr. Nielsen.]

indtægter, og Forsikringsomraadet bør udvides navnlig vedrørende Erhvervs-sygdomme.“

Det er blot en enkelt Udtalelse, men der foreligger Udtalelser fra saa at sige hvert eneste Fag her i Landet, og jeg haaber, at det Udvalg, der skal nedsættes, vil tage behørigt Hensyn til disse Udtalelser.

Endelig har jeg til Slut en Bemærkning, som jeg synes maa fremsættes i Forbindelse med dette Lovforslags Behandling. Der er et gammelt Ord, der siger; at det er bedre at forebygge end at helbrede. Alle kan vel være enige om, at der fra Samfundets Side skal gøres alt muligt for at reducere Tilskadecomster og Ulykker her i Landet, men det er en Kendsgerning, at vi endnu ikke fra Samfundets Side har ydet den Indsats, der nødvendigvis er paakrævet i saa Henseende. Jeg tænker her paa den aldeles forældede Fabriklov, der findes her i Landet, og jeg haaber, at disse mine Bemærkninger vil gøre den højtærede Minister opmærksom paa, at det er noget, som i Forbindelse med Ulykkesforsikringsloven har sin store Betydning og Interesse for Arbejdspladserne her i Landet.

Socialministeren (Strøm): Jeg takker samtlige ærede Ordførere for den venlige Behandling, Lovforslaget har faaet.

Det er jo klart, at der i Forbindelse med et Lovforslag af denne Karakter er visse Problemer, der i stor Udstrækning egner sig bedst til at blive behandlet i et Udvalg, og jeg er til Tjeneste med alle Oplysninger; alt, hvad et Udvalg maatte ønske i den Retning, skal blive stillet til Raadighed.

Det ærede Medlem Hr. Nielsen-Man udtalte, at Problemerne er uoverskuelige. Det vil jeg nu alligevel ikke mene. Problemerne er jo netop dem, det ærede Medlem selv nævnte, og det er jo paa de Punkter, vi ønsker at ændre Lovgivningen. De er ikke uoverskuelige, men det er rimeligt, at der kan være Ting, man ønsker yderligere belyst, og i den Retning er jeg til Tjeneste.

Jeg har ikke i den Forstand hørt min Herres Stemme, som det ærede Medlem udtalte. Jeg har foreslaaet 11 Kr. 11 Øre i Dagpenge, medens et Flertal i Udvalget havde foreslaaet 11 Kr. 25 Øre. Jeg har — skal vi sige — fulgt min Herres Stemme i Spørgsmaalet om de 5 000 Kr. i Aarsløn, men samtidig har jeg nedsat Dagpengene fra 11 Kr. 25 Øre, som Flertallet havde foreslaaet, til 11 Kr. 11 Øre. Naar jeg har valgt 5 000 Kr. som Maksimum for Aarslønnen, er det, fordi man saa kan nøjes med een

Aarslønsudregning. Disse 5 000 Kr. er altsaa sat som den maksimale Aarsløn, og derefter udregnes baade Dagpenge, Erstatning o.s.v., alle de Ydelser, der kan blive Tale om inden for Lovens Rammer. Hvis jeg i Stedet for havde valgt 4 500 Kr., som et Flertal i Udvalget foreslaar, og 11 Kr. 25 Øre i Dagpenge, vilde det betinge 2 Aarsfortjenesteudregninger. Stort set synes jeg altsaa ikke, at de 5 000 Kr. kan anses for overvældende, hvad jeg i øvrigt heller ikke tror, ærede Medlemmer finder. Naar jeg nu har fulgt denne Linie helt igennem, vil jeg gerne bede om, at dette maa blive betragtet som en praktisk Foranstaltning. Jeg synes derfor ikke, der er Grund til at sige, at jeg ligefrem er blevet pisket frem til det; jeg er naaet dertil efter moden Overvejelse, og jeg har da ogsaa det Indtryk, at andre ærede Ordførere er af samme Opfattelse.

Hvad det drejer sig om her, er at give de ulykkesramte en nogenlunde rimelig Erstatning, og jeg tror ikke, nogen af de ærede Medlemmer vil synes, at 3 333 Kr., der er Maksimum selv ved 100 pCt.s Invaliditet, er for meget.

Det ærede Medlem Hr. Nielsen-Man udtalte, at naar vi nu skal fastlægge disse Beløb paa et Tidspunkt, hvor vi gaar ind i en usikker Fremtid, kan der være Problemer, vi maa se paa. Det er jo rigtigt, men det usikre, det økonomisk usikre, mener vi i nogen Grad dækkes ved, at der indføres Pristalsregulering, saa at disse Ydelser, hvis Priserne gaar op, stiger, medens de, hvis Priserne gaar ned, falder tilsvarende. Der-ved mener man i nogen Grad at have imøde-gaaet Usikkerhedsmomentet.

Enkelte Talere har været inde paa, om Pristalsreguleringens Bestemmelser nu er smidige nok, forstandigt nok udformet. Det vil jeg meget gerne diskutere med Udvalget, for kan der findes en Form for Pristalsregulering, som er mere smidig end den, der her er Tale om, kan vi jo se nærmere paa dette Spørgsmaal, men det er min bestemte Opfattelse, at de, der har forhandlet om disse Problemer, er enige om, at det kan gøres saadan, som det her er foreslaaet, og at det faktisk er den bedste Form. Men, som sagt, jeg er villig til at se paa det i Udvalget.

Det er rigtigt, hvad det ærede Medlem Hr. Nielsen-Man udtalte, at 9,5 Mill. Kr. mere til disse Ydelser aarligt ikke er noget lille Beløb. Paa den anden Side tror jeg ikke, Udgifterne vil tynde særlig haardt paa Produktionslivet. Det er jo da ogsaa oplyst af andre ærede Talere heroppefra, at Arbejdsgiverne — hvad enten det er i By eller paa Land — sikkert paa disse Om-